

بسم الله الرحمن الرحيم

احکام سفر شغلی و وطن کارکنان ۲ (جلسه ۸)

س ۸) کارمندی که همیشه سفرش کمتر از مسافت شرعی است، اگر اتفاقاً یک سفر به میزان مسافت شرعی برود وظیفه اش در این سفر چگونه است؟

ج) در فرض مرقوم نماز وی قصر است و روزه اش صحیح نیست. [بنابراین، کارمندی که اصطلاحاً ادای السفر محسوب نمی شوند و اتفاقی ماموریتی چند روزه می روند نمازشان در ماموریتها که در آن نتوانند قصده روز کنند شکسته و نمی توانند روزه بگیرند.]

س ۹) در صورتیکه کارمندی در وطن یا غیر وطن خود ده روز اقامت کند و هیچگونه مسافرتی نرفته باشد، آیا بعد از آن باز هم در سفر شغلی نمازش تمام است؟

ج) در فرض سؤال، در سفر اول نماز قصر و بعد از آن، تمام است. [بنابراین، در فرض فوق، ملاک ده روز ماندن در یک مکان است نه ده روز سرکار نیامدن، چراکه چه بساده روزه محل کار مراجعه نکند در عین حال ده روز هم در جایی نماند.]

س ۱۰) اگر کارمند بعد از اقامه ده روز، یک مسافرت شخصی برود و بعد از آن به مسافرت کاری برود در اولین مسافرت کاری نمازش تمام است یا قصر؟

ج) نمازش تمام است لکن احتیاط به جمع بین قصر و تمام ترک نشود.

احکام سفر شغلی و وطن کارکنان ۲

س ۱۱) آیا در عدم تحقق اقامه ده روز قبل از سفر کاری، لازم است سفر کاری رفته باشد یا هر سفری را شامل می شود؟

ج) هر سفری را شامل می شود.

س ۱۲) کارمندی که در ارتباط با شغلش ده روز یا بیشتر در محل ماموریت مانده است، حکم نماز وی در مسیر برگشت چگونه است؟

ج) در فرض سؤال نمازش قصر است.

س ۱۳) در صورتیکه کارمندی بعد از اتمام ماموریت به جهت کارهای شخصی یک هفته یا بیشتر در شهری که به آنجا اعزام شده، بماند حکم نماز وی در مسیر برگشت چگونه است؟

ج) در صورتیکه ده روز در آن شهر نمانده باشد، در مسیر برگشت بنا بر احتیاط نماز را جمع بخواند.

س ۱۴) اگر کارمند برای سفر کاری به مرکز استانی می رود و بعد برای همان سفر کاری در شهرهای آن استان نیز ماموریتهایی را انجام می دهد، مثلاً هر روز به شهری می رود و شب به مرکز استان برمی گردد، آیا همه این سفرها یک سفر محسوب می شود و یا هر کدام سفر مستقلی است؟

ج) اگر به حد مسافت شرعی برسد، هر کدام سفر مستقلی محسوب می شود.

س) آیا سفرهایی که برای تحصیل علم یا آموزش حرفه ای انجام می شود، برای نماز و روزه، حکم سفرهای شغلی را دارد؟

ج) اگر از طرف محل کار، مأمور به تحصیل یا آموزش خاصی شده باشد، به گونه ای که جزئی از شغل محسوب شود یا به طوری باشد که با این تحصیل یا آموزش حرفه، جزء افراد و شاغلین سبک و حرفه خاصی محسوب می شود — مانند طلاب حوزوی و دانشجویان افسری، حکم سفر شغلی را دارد.

